

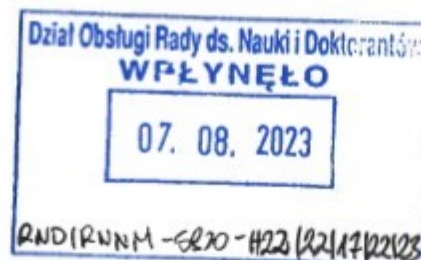
Warszawa, 2023-06-16

Dr hab. med. Adam Kobayashi, prof. uczelni

Zakład Farmakologii i Farmakologii Klinicznej

Wydział Medyczny Collegium Medicum

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie



Ocena dorobku naukowego w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne dr n. med. Jolanty Strzeleckiej wydana przeze mnie jako recenzenta pracy zatytułowanej „Fotowrażliwość w badaniach EEG u dzieci i młodzieży – ocena zmian jakościowych i ilościowych oraz ocena skuteczności metod eliminacji fotowrażliwości.” powołanego przez Radę Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Recenzję sporządziłem na podstawie przekazanych mi dokumentów, tj. wniosku o przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego, autoreferatu, wykazu publikacji będących podstawą pracy habilitacyjnej wraz z ich wersjami pełnotekstowymi, oraz całego dorobku naukowego, analizy bibliometrycznej, działalności dydaktycznej, dyplomu doktora nauk medycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.

Dr n. med. Jolanta Strzelecka uzyskała tytuł lekarza medycyny na Wydziale Lekarskim, Akademii Medycznej w Białymstoku (obecnie Uniwersytet Medyczny w Białymstoku) w 1985 roku. W 1992 roku uzyskała tytuł specjalisty I stopnia w dziedzinie pediatrii, a w 1996 – tytuł specjalisty II stopnia w dziedzinie neurologii dziecięcej.

W 2002 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy zatytułowanej „Porównanie skuteczności leczenia wigabatryny i karbamazepiny u pacjentów wieku rozwojowego z nowo rozpoznaną padaczką”.

Habilitantka uzyskała certyfikat EEG w 2012 roku.

W latach 1989 – 2002 habilitantka była zatrudniona w Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Białymstoku na stanowisko kolejno: młodszego asystenta, asystenta, starszego asystenta. W 2002 roku pełniła funkcję starszego asystenta w Instytucie Matki i Dziecka w Pracowni Neurofizjologii i Zaburzeń Snu. W latach 2015- 2019 była asystentem w Klinice Neurologii Dziecięcej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, gdzie od 2019 pełni funkcję adiunkta, a od 2020 roku również funkcję koordynatora Zespołu Pracowni EEG. W opisie przebiegu zatrudnienia nie widnieje, gdzie pracowała habilitantka w okresie od 2002 do 2015 roku. Dopiero w osiągnięciach organizacyjnych umieszczono informację o jej zatrudnieniu w tym okresie w Szpitalu Dziecięcym w Dziekanowie Leśnym, a następnie w SZPZOZ im. J. Bogdanowicza w Warszawie.

Podstawą wszczęcia przewodu habilitacyjnego przez dr n. med. Jolantę Strzelecką jest osiągnięcie naukowe składające się z cyklu 6 opublikowanych powiązanych tematycznie prac zatytułowane „Fotowrażliwość w badaniach EEG u dzieci i młodzieży – ocena zmian ilościowych i jakościowych oraz ocena skuteczności metod eliminacji fotowrażliwości”. Osiągnięcie obejmuje 6 prac oryginalnych:

1. Strzelecka Jolanta, Skadorwa Tymon, Barbara Kuszczak-Bohl. „Efficiency of the photostimulation in activation of the paroxysmal disorders in children depending on frequency spectrum of the luminous stimulus- preliminary report”. „Efektywność próby fotostymulacji w aktywacji zmian o charakterze napadowym w zapisie EEG u dzieci w zależności od widma częstotliwości bodźca świetlnego- doniesienie wstępne”. Przegląd Lekarski 2015; 72(11), 620-621. 10 pkt MNiSW (stara punktacja).
2. Strzelecka Jolanta, Skadorwa Tymon. „Zjawisko fotowrażliwości u dzieci i młodzieży z napięciowymi bólami głowy - jego objawy i sposoby zapobiegania. Doświadczenia własne”. *Pediatrica Polska* 2016; 91(3), 240-245. 15 pkt. MNiSW (stara punktacja).
3. Skadorwa Tymon, Strzelecka Jolanta. „Patterns of intrahemispheric propagation in pediatric photoparoxysmal response”. *Seizure* 2017; 51, 107-113. 20 pkt. MNiSW (stara punktacja), IF:2,839.

4. Skadorwa Tymon, Strzelecka Jolanta. „Symmetry and interhemispheric propagation of paediatric photoparoxysmal response”. *Neurologia i Neurochirurgia Polska* 2020; 54(2), 193-199. 100 pkt. MNiSW, IF:1,621.
5. Strzelecka Jolanta, Skadorwa Tymon, Jóźwiak Sergiusz. „The quantitative effect of blue lenses on pediatric photoparoxysmal response - An electroencephalographic cohort study”. *Seizure* 2021; 93, 1-7. 100 pkt. MNiSW, IF: 3,414
6. Strzelecka Jolanta, Skadorwa Tymon, Mazurkiewicz Dariusz, Gąsior Jakub S., Jóźwiak Sergiusz. „Photo-dependent Reflex Seizures - a Scoping Review with Proposal of Classification”. *Journal of Clinical Medicine* 2022, doi: [10.3390/jcm11133766](https://doi.org/10.3390/jcm11133766), 140 pkt. MNiSW, IF: 4,964.

Łączny współczynnik oddziaływania prac wchodzących w skład osiągnięcia wynosi 12,838, a punktacja MNiSW: 380 pkt.

Na cele pracy składały się:

jakościowa i ilościowa ocena wyładowań rejestrowanych podczas fotostymulacji w czasie wykonywania standardowego badania EEG u pacjentów wieku rozwojowego we wszystkich stopniach fotowrażliwości, a szczególnie w IV stopniu wg skali Waltza.

W pracy podjęto również próbę klasyfikacji fotozależnych napadów odruchowych, spowodowanych różnym pochodzeniem źródła światła. Ze względu na powszechną stymulację, gdzie systematycznie zwiększa się różnorodność bodźców świetlnych, ważne jest określenie dostępnych bodźców w celu ustalenia stopnia prowokacji. W przyszłości może to pozwolić na określenie jak można eliminować poszczególne bodźce.

W dziele wykazano, że zastosowanie okularów z soczewkami z filtrem Z1 dla światła niebieskiego (Zeiss Clarlet Z1 F133) wpływa na redukcję fotowrażliwości u pacjentów pediatrycznych z padaczką i z napięciowymi bólami głowy, oraz innymi postaciami fotowrażliwości. Potencjalnymi przyszłymi implikacjami terapeutycznymi dla stosowania takich soczewek jest wspomaganie terapii padaczki i zmniejszenie objawowych bólów głowy.

Analizie poddano również wpływ zastosowania soczewek z filtrem Z1 (Zeiss Clarlet Z1 F133) na redukcję fotowrażliwości u pacjentów pediatrycznych z napięciowymi bólami głowy. Wykazano, że fotowrażliwość udało się zredukować o 80%.

W dziele również ustalono wzory propagacji w badaniu elektroencefalograficznym u pacjentów badanych z fotowrażliwością.

Wykazano również, że istnieje symetria międzypółkulową u dzieci z fotowrażliwością, która prowadzi do pojawienia się napadów uogólnionych, oraz że propagacja międzypółkulowa jest ułatwiona u dzieci z fotostymulacją oraz jest bardziej prawdopodobna w rejonie potylicznym i skroniowym.

W dziele wykazano również, że stosowanie soczewek Z1 u większości badanych spowodowała zanik PPR, oraz że istnieje pewna grupa badanych, u których nie obserwowano efektu po zastosowaniu soczewek.

Ponadto w padaczce fotogennej, gdzie PPR jest cechą wspólną, istnieją różnice w przyczynach napadów, oraz istotne jest odróżnienie napadów padaczkowych związanych z FW od napadów padaczkowych w określonych zespołach padaczkowych.

Uzyskane wyniki mają bardzo istotne implikacje do dalszych badań naukowych, a także bardzo ważne implikacje kliniczne.

Habilitantka jest pierwszym autorem w 4 spośród 6 publikacji składających się na dzieło, co wskazuje na jej wiodącą rolę w przygotowaniu i realizację badań.

Na cały dorobek habilitantki składają się 32 prace. Łączny IF wynosi 43,629, a punktacja MNISW 1197. Wszystkie punktowane publikacje pochodzą z okresu po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Indeks Hirscha wynosi 4 wg bazy Scopus i 5 wg bazy Web of Science, a liczba cytowań – 64 wg Web of Science i 68 wg Scopus bez autocytowań. Znakomita część dorobku naukowego obejmuje okres po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, co wskazuje na rozwój habilitantki.

W dorobku habilitantki brakuje stażu w ośrodku zagranicznym, jednak prowadziła aktywną współpracę z ośrodkami zagranicznymi

Wysoko oceniam dorobek dydaktyczny habilitantki. Zastrzeżenie budzi brak kierownictwa naukowego projektu badawczego finansowanego ze środków publicznych, jednak biorąc pod uwagę jej wiodącą rolę w projektach badawczych nie ma to wpływu na ostateczną ocenę dorobku.

Dorobek naukowy habilitantki, wysoka wartość poznawcza i innowacyjność prac składających się na osiągnięcie naukowe będące podstawą rozprawy habilitacyjnej w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (POSWiN).

W związku z tym przedkładam Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wniosek o dopuszczenie dr n. med. Jolanty Strzeleckiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Z poważaniem,

dr hab. n. med. Adam Kobayashi, prof. uczelni